

Wydział Dyrygentury, Kompozycji i Teorii Muzyki

SYLABUS PRZEDMIOTU DO PLANU STUDIÓW
OBOWIĄZUJĄCEGO OD ROKU AKADEMICKIEGO 2026/2027

NAZWA PRZEDMIOTU	Harmonia i instrumentacja w muzyce filmowej
KIERUNEK <i>właściwie podkreślić</i>	- dyrygentura <u>kompozycja i teoria muzyki</u> - muzyka i media
SPECJALNOŚĆ <i>właściwie podkreślić</i>	- dyrygentura symfoniczno-operowa - kompozycja <u>kompozycja muzyki do filmu, gier i mediów</u> - teoria muzyki - muzyka w komunikacji medialnej
POZIOM STUDIÓW <i>właściwie podkreślić</i>	- licencjackie <u>magisterskie</u>
OSOBY PROWADZĄCE PRZEDMIOT:	
dr Tadeusz Dixa	
ZAŁOŻENIA, CELE ORAZ CHARAKTERYSTYKA PRZEDMIOTU:	
Przedmiot obejmuje praktyczne i teoretyczne zagadnienia związane z zastosowaniem harmonii i instrumentacji w procesie komponowania muzyki filmowej. Koncentruje się na rozwijaniu umiejętności świadomego kształtowania języka harmonicznego, faktury, kolorystyki i brzmienia orkiestry w odniesieniu do obrazu, narracji i dramaturgii. Uwzględnia analizę rozwiązań harmoniczných i instrumentacyjnych stosowanych w muzyce filmowej różnych epok i stylistyk. Celem przedmiotu jest rozwijanie warsztatu kompozytorskiego w zakresie harmonii i instrumentacji oraz przygotowanie studenta do świadomego wykorzystania środków harmoniczných i brzmieniowych w muzyce przeznaczonej do filmu i innych form audiowizualnych. Student doskonali umiejętność tworzenia struktur harmoniczných odpowiadających funkcji dramaturgicznej sceny oraz kształtowania instrumentacji i orkiestracji w zależności od charakteru obrazu. Rozwija również umiejętność łączenia tradycyjnych technik kompozytorskich z nowoczesnymi rozwiązaniami brzmieniowymi.	
WYMAGANIA WSTĘPNE I DODATKOWE:	
Znajomość podstaw harmonii i instrumentacji.	
ZAŁECANE FAKULTATYWNE KOMPONENTY PRZEDMIOTU:	
Ukończony kurs Instrumentoznawstwa, Instrumentacji, Harmonii tonalnej i Harmonii posttonalnej.	
BIBLIOGRAFIA PODSTAWOWA:	
- Guzowski Kazimierz, Podstawowe zagadnienia instrumentacji, Gdańsk 2005. - Poszowski Antoni, Harmonia systemu tonalnego dur-moll, Gdańsk 2001.	
BIBLIOGRAFIA UZUPEŁNIAJĄCA:	
Drobner Mieczysław, Instrumentoznawstwo i akustyka, Kraków 1963.	

2. Kotoński Włodzimierz, <i>Instrumenty perkusyjne we współczesnej orkiestrze</i>, Kraków 1981. 3. Sikorski Kazimierz, <i>Instrumentoznawstwo</i>, Kraków 1950. 1. Sikorski Kazimierz, <i>Harmonia</i>, cz. 1-2, Kraków 2001, 2003. 2. Targosz Jacek, <i>Podstawy harmonii funkcyjnej</i>, Kraków 1993. 3. Wesółowski Franciszek, <i>Rozwój systemu tonalnego dur-moll</i>, Warszawa 2006.
EFEKTY UCZENIA SIĘ – WIEDZA:
1. Student zna zasady kształtowania struktur harmoniczných stosowanych w muzyce filmowej i audiowizualnej. 2. Zna zasady instrumentacji i orkiestracji oraz możliwości wykonawcze i brzmieniowe podstawowych grup instrumentalnych. 3. Rozumie zależności pomiędzy językiem harmoniczným, fakturą, instrumentacją i funkcją dramaturgiczną muzyki. 4. Zna różnorodne techniki harmoniczne i instrumentacyjne stosowane w muzyce filmowej oraz rozumie ich znaczenie dla kształtowania narracji i atmosfery obrazu.
EFEKTY UCZENIA SIĘ – UMIEJĘTNOŚCI:
1. Student potrafi samodzielnie tworzyć i rozwijać struktury harmoniczne dostosowane do charakteru i funkcji sceny filmowej. 2. Potrafi świadomie dobierać środki harmoniczne, fakturalne i instrumentacyjne w celu uzyskania określonego efektu dramaturgicznego i emocjonalnego. 3. Potrafi instrumentować i opracowywać orkiestrację własnego materiału muzycznego, uwzględniając specyfikę wykonawczą instrumentów oraz właściwości poszczególnych grup instrumentalnych. 4. Potrafi analizować rozwiązania harmoniczne i instrumentacyjne zastosowane w muzyce filmowej oraz wykorzystywać wnioski z analizy we własnej pracy kompozytorskiej. 5. Potrafi przygotować spójną koncepcję harmoniczną i instrumentacyjną fragmentu muzyki filmowej oraz uzasadnić zastosowane rozwiązania.
EFEKTY UCZENIA SIĘ – KOMPETENCJE SPOŁECZNE:
1. Student jest świadomy odpowiedzialności kompozytora za świadome i celowe wykorzystanie środków harmoniczných oraz brzmieniowych. 2. Jest gotowy do krytycznej oceny własnych rozwiązań kompozytorskich i instrumentacyjnych. 3. Potrafi uwzględniać wymagania wykonawcze i realizacyjne w procesie tworzenia muzyki przeznaczonej do filmu i innych mediów. 4. Jest gotowy do samodzielnego rozwijania warsztatu harmonicznego i instrumentacyjnego oraz poszerzania wiedzy o współczesnych technikach kształtowania brzmienia.

semestr przedmiotu:	I	semestr realizacji przedmiotu w toku studiów:	1
wymiar godzin:	30	ilość pkt. ECTS:	3
rodzaj zajęć <i>właściwe podkreślić</i>	• wykład • <u>ćwiczenia</u> • seminarium	sposób zaliczenia <i>właściwe podkreślić</i>	• E - egzamin • <u>ZO - zaliczenie z oceną</u> • Z - zaliczenie bez oceny
TREŚCI PROGRAMOWE WRAZ Z OPISEM EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:			
<i>Harmonia w muzyce filmowej i audiowizualnej. Analiza wybranych sposobów kształtowania następstw harmoniczných, napięcia i odprężenia oraz kolorystyki harmonicznej w zależności od funkcji dramaturgicznej muzyki. Wykorzystanie akordów, skal, struktur modalnych, alteracji i współbrzmień o różnym stopniu</i>			

napięcia. Podstawy praktycznej instrumentacji z uwzględnieniem właściwości brzmieniowych poszczególnych instrumentów i grup instrumentalnych. Ćwiczenia w tworzeniu krótkich struktur harmoniczných i ich opracowywaniu instrumentalnym.

Student rozumie podstawowe zasady funkcjonowania harmonii w muzyce filmowej. Potrafi analizować struktury harmoniczných pod kątem ich funkcji dramaturgicznej i ekspresyjnej. Potrafi tworzyć własne następstwa harmoniczných oraz dobierać podstawowe środki instrumentacyjne odpowiednie do charakteru materiału. Rozwija świadomość zależności pomiędzy harmonią, fakturą i kolorystyką brzmieniową.

METODY DYDAKTYCZNE:

1. Indywidualna praca ze studentem nad ćwiczeniami harmonicznymi i instrumentacyjnymi.
2. Analiza przykładów muzyki filmowej pod kątem zastosowanych środków harmoniczných i brzmieniowych.
3. Analiza partytur i wybranych fragmentów orkiestrowych.
4. Ćwiczenia w tworzeniu i opracowywaniu struktur harmoniczných oraz ich instrumentacji.
5. Dyskusja, konsultacja i korekta prac studenta.

WARUNEK ZALICZENIA KURSU WRAZ Z METODAMI I KRYTERIAMI OCENIANIA:

Przygotowanie i prezentacja zestawu prac harmoniczných i instrumentacyjnych oraz ich omówienie. Ocenie podlega poprawność i świadomy dobór środków harmoniczných, jakość rozwiązań instrumentacyjnych, spójność brzmieniowa oraz umiejętność uzasadnienia zastosowanych środków.

semestr przedmiotu:	II	semestr realizacji przedmiotu w toku studiów:	2
wymiar godzin:	30	ilość pkt. ECTS:	3
rodzaj zajęć <i>właściwe podkreślić</i>	• wykład • <u>ćwiczenia</u> • seminarium	sposób zaliczenia <i>właściwe podkreślić</i>	• E - egzamin • <u>ZO</u> - zaliczenie z oceną • Z - zaliczenie bez oceny
TREŚCI PROGRAMOWE WRAZ Z OPISEM EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:			
Rozwijanie zaawansowanego warsztatu harmonicznego i instrumentacyjnego w kontekście muzyki filmowej. Kształtowanie harmonii i instrumentacji w odniesieniu do dramaturgii sceny oraz przebiegu narracji filmowej. Praca z rozbudowanymi strukturami harmonicznymi, wielowarstwową fakturą, polifonią, współbrzmieniami klasterowymi i sonorystycznymi oraz współczesnymi technikami kształtowania barwy. Rozwijanie umiejętności orkiestracji większych form muzycznych oraz świadomego kształtowania napięcia, kontrastu i kulminacji poprzez środki harmoniczných i instrumentacyjne. Efekty: Student potrafi samodzielnie projektować rozbudowane struktury harmoniczných i instrumentacyjne dostosowane do przebiegu dramaturgicznego sceny lub sekwencji filmowej. Potrafi łączyć różnorodne techniki harmoniczných i brzmieniowe w spójną koncepcję muzyczną. Potrafi świadomie kształtować fakturę, kolorystykę i dynamikę orkiestry w celu uzyskania określonych efektów ekspresyjnych. Rozwija umiejętność wykorzystania harmonii i instrumentacji jako środków budowania narracji muzycznej.			
METODY DYDAKTYCZNE:			
1. Indywidualna praca ze studentem nad ćwiczeniami harmonicznymi i instrumentacyjnymi. 2. Analiza przykładów muzyki filmowej pod kątem zastosowanych środków harmoniczných i brzmieniowych. 3. Analiza partytur i wybranych fragmentów orkiestrowych. 4. Ćwiczenia w tworzeniu i opracowywaniu struktur harmoniczných oraz ich instrumentacji. 5. Dyskusja, konsultacja i korekta prac studenta.			
WARUNEK ZALICZENIA KURSU WRAZ Z METODAMI I KRYTERIAMI OCENIANIA:			

Przygotowanie i prezentacja zestawu prac harmoniczných i instrumentacyjnych oraz ich omówienie. Ocenie podlega poprawność i świadomy dobór środków harmoniczných, jakość rozwiązań instrumentacyjnych, spójność brzmieniowa oraz umiejętność uzasadnienia zastosowanych środków.